

อาการที่ใบ

เป็นจุดใส ชุ่มน้ำ สีเหลือง ต่อมาสีจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแล้วเป็นสีดำในที่สุด

แผลจะขยายใหญ่ลุกลามอย่างรวดเร็ว ในสภาพที่มีความชื้นสูง เชื้อราจะสร้างเส้นใยสีขาวใสละเอียดบนแผลเน่าดำเท่านั้น สังเกตเห็นได้ชัดเจนตอนเช้ามีดก่อนที่แสงแดดจัด

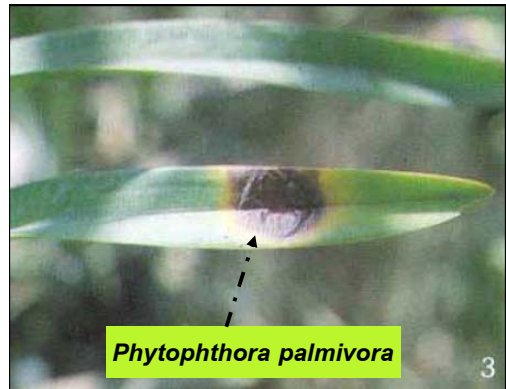
อาการที่ต้น

เชื้อราเข้าทางยอดหรือโคนต้น ใบจะเหลืองหรือเน่าดำหลุดร่วงจากต้นได้ง่าย

กรณีที่เชื้อเข้าทางยอดแล้วทำให้ยอดเน่าดำ เมื่อใช้มือดึงยอดจะหลุดติดมือขึ้นมา กรณีที่เชื้อราเข้าทางโคนต้น ใบจะเหลืองแล้วร่วงจากโคนต้นขึ้นไปหาส่วนยอดเรื่อยๆ

Phytophthora palmivora

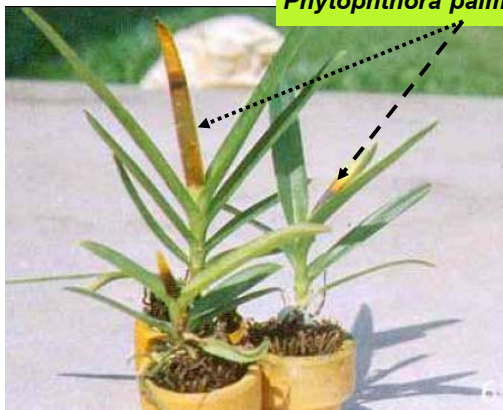
Phytophthora palmivora

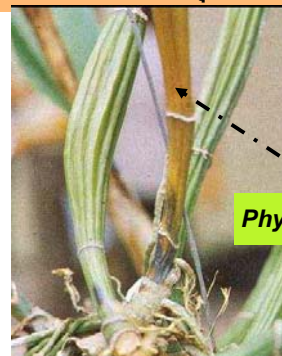
Phytophthora palmivora

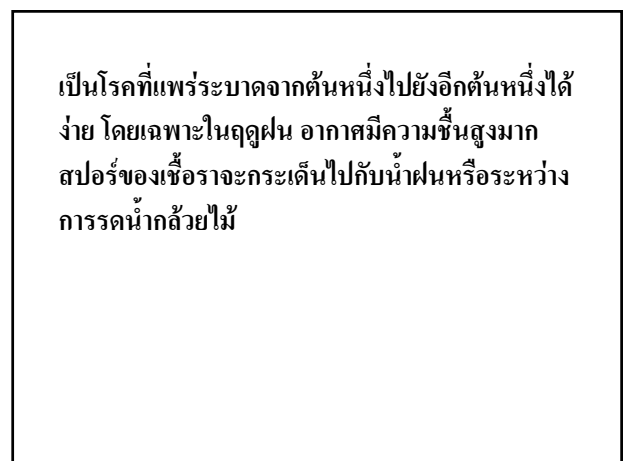
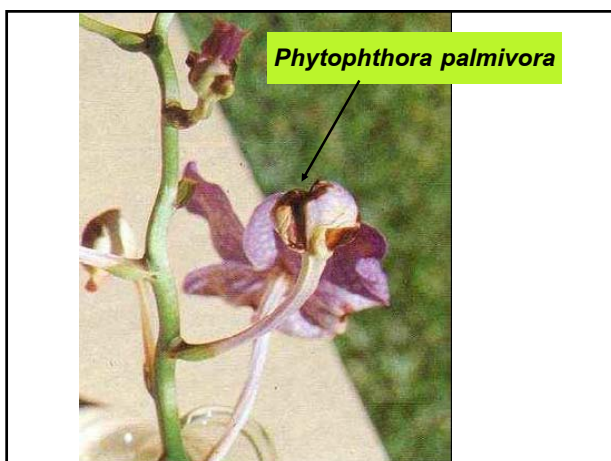
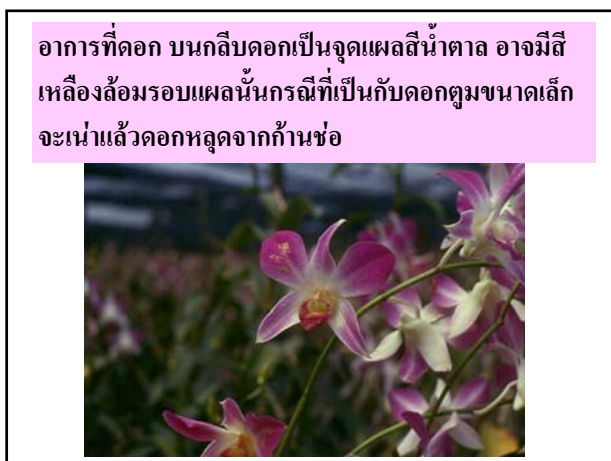
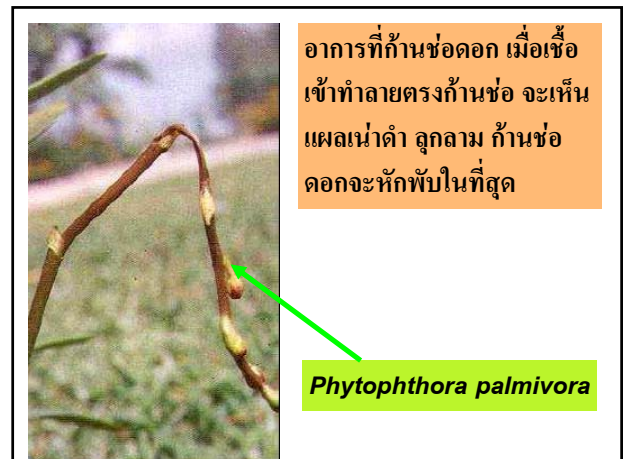
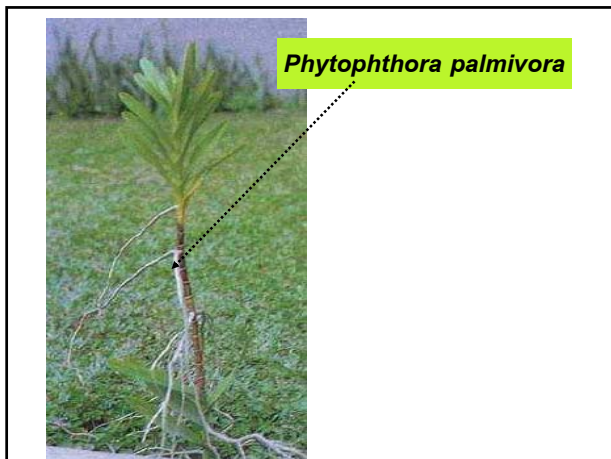
Phytophthora palmivora

อาการที่ราก เป็นแผลสีดำ เน่าแห้ง ยุบตัวลง หรือราก
เน่าแห้งแฟบ ต่อมาเชื้อจะลุกลามเข้าไปในต้น

Phytophthora palmivora

การป้องกันกำจัด

1. ปรับสภาพโรงเรือนให้โปร่ง อย่าปลูกกล้วยไม้แน่นเกินไป
2. ถ้าพบโรคนี้ในระยะลูกไม้ให้แยกกระถางที่เป็นโรคออกเสีย แล้วเผาทำลายถ้าเป็นกับกล้วยไม้ที่ต้นโตแล้ว
3. ควรตัดส่วนที่เป็นโรคออกเสียจนถึงเนื้อดี แล้วใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่ได้ผลดีป้ายบริเวณที่เป็นแผล

4. ไม่ควรให้น้ำกล้วยไม้ตอนเย็นใกล้ค่ำ โดยเฉพาะช่วงฤดูหนาว เพราะจะทำให้เกิดสภาพอากาศเย็น ความชื้นสูง ซึ่งเหมาะต่อการเจริญเติบโตของเชื้อนี้ โรคจะระบาดอย่างรุนแรงได้ง่ายขึ้น
5. ไม่ควรขยายพันธุ์จากต้นที่เป็นโรค เผาทำลายต้นที่เป็นโรคเพื่อตัดวงจรของเชื้อสาเหตุ
6. ช่วงฤดูฝนควรทำหลังคาพลาสติกสำหรับกล้วยไม้เพื่อป้องกันการระบาดของโรค

7. สภาพดินเหนียว น้ำขัง เชื้อจะระบาดได้ดีเป็นพิเศษ ช่วยการระบายน้ำ ด้วยการเตรียมแปลงปลูก รองพื้นด้วยขี้เถ้ากลบเสียก่อนปลูกด้วยกาบมะพร้าว นอกจากนั้นขี้เถ้ากลบยังมีความเป็นด่างจะช่วยป้องกันไม่ให้โรคนี้เข้าทำลายกล้วยไม้ในระยะแรกได้อีกด้วย

8. สารเคมีที่ใช้สำหรับโรคนี้มีอยู่หลายชนิดด้วยกัน คือ - **ฟอสฟอรัส แอซิด** อัตรา 30 ซีซี.ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นช่วงแดดไม่จัด สารนี้ใช้ได้ดีในแง่ของการป้องกัน

- **เมธาแลคซิล 35% WP** อัตรา 7 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ **เมธาแลคซิล 25% WP** อัตรา 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ใช้ได้ผลในกรณีการกำจัดเชื้อ สารเคมีชนิดนี้เป็นสารเฉพาะเจาะจง ไม่ควรใช้ติดต่อกันเกิน 3 ครั้ง เพื่อไม่ให้เชื้อดื้อยาเร็วต้องพ่นสลับกับสารเคมีชนิดอื่น เช่น แคปแทน หรือ แมนโคเซบ เป็นต้น ข้อควรระวังของสารเคมีนี้คือ ถ้าหากใช้อัตราเข้มข้นมากๆ และพ่นถี่มากเกินไปกล้วยไม้จะมีอาการต้นแคระแกรน รากกุด ข้อดี ข้อด้อย สัน ผิดปกติ

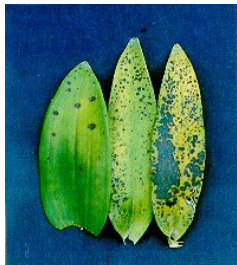
- **โพซีทิล-อลูมิเนียม** ใช้อัตรา 25-50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร อัตราต่ำใช้ป้องกันโรคอัตราสูงใช้เพื่อกำจัดโรค สารนี้เป็นสารดูดซึม ดังนั้นในกรณีที่ใช้เพื่อป้องกันโรคให้พ่นเพียงเดือนละ 1-2 ครั้งเท่านั้น และไม่ควรผสมกับปุ๋ยใดๆ สำหรับการใส่สารประเภทดูดซึม มีข้อควรระวังอย่าใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานๆ จะทำให้เชื้อดื้อยา ควรใช้สลับกับสารชนิดอื่น เช่น ใช้เมธาแลคซิล สลับกับแมนโคเซบ หรือใช้สารที่ผสมมาให้เรียบร้อยแล้ว จะทำให้การป้องกันกำจัดให้ผลดียิ่งขึ้น

- **อีทรีโดอะโซล** ใช้สำหรับป้องกันได้ผลดีเช่นกัน ข้อควรระวังของสารเคมีนี้คือไม่ควรผสมกับปุ๋ยและสารเคมีอื่นๆ ทุกชนิด

โรคใบจุด หรือใบจ้ำกลาก

เชื้อสาเหตุ เกิดจากเชื้อรา

Phyllostictina pyriformis

<http://plantpro.doae.go.th/plantclinic/clinic/plant/orchid/leafspot.html>

อาการ จะต่างกันเล็กน้อยในแต่ละสกุล

แวนด้า แผลจะเป็นรูปกระสวยและจะเชื่อมต่อกันถ้าเป็นมาก กลางแผลจะเป็นตุ่มนูนสีน้ำตาลดำ จะสาగมื่อเวลาดู

หวาย แผลจะเป็นจุดกลมสีน้ำตาลหรือดำ ขอบแผลสีน้ำตาลอ่อน ขนาดตั้งแต่ปลายเข็มหมุดถึง 1 ซม. เกิดได้ตลอดปี โรคนี้เกิดได้ทั้งหน้าและหลังใบ อาการเริ่มแรกจะเป็นจุดสีเหลือง

การแพร่ระบาด

- สปอร์ของเชื้อราจะแพร่กระจายไปกับลม
- ลอยไปกับน้ำ
- โรคนี้สามารถเกิดได้ทั้งปี ยกเว้นบนกล้วยไม้สกุลแวนดาจะระบาดมากตั้งแต่ปลายฤดูฝนจนถึงฤดูหนาว

การป้องกันกำจัด

1. ปรับสภาพโรคเรือนให้โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก
2. เก็บใบที่เป็นโรคเผาทำลายทิ้ง
3. ฉีดพ่นด้วยสารเคมี เช่น แมนโคเซป สลับกับ คาร์เบนดาซิม

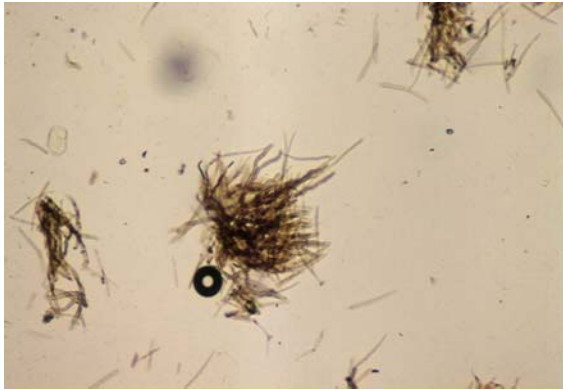
โรคปื้นเหลือง

เชื้อรา *Pseudocercospora dendrobii*

อาการ

เริ่มจากใบล่างๆก่อน โดยจะเป็นจุดกลมสีเหลือง

อาการรุนแรงขึ้น จะ
ติดกันเป็นปื้นสี
เหลืองตามแนวยาว
ของใบ

เมื่อพลิกดูใบจะพบสปอร์สีดำขึ้นเต็ม สุดท้ายใบจะ
เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลร่วงหลุดจากต้น และทำให้กล้วยไม้
ทั้งใบไหม้ในที่สุด

การแพร่ระบาด

ระบาดมากช่วงปลายฤดูฝนถึงฤดูหนาว

โดยแพร่กระจายสปอร์ไปกับลม ฝน และน้ำที่รด

การป้องกันกำจัด

1. ปรับสภาพโรคเรือนให้โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก
2. เก็บใบที่เป็นโรคเผาทำลายทิ้ง
3. ฉีดพ่นด้วยสารเคมี เช่น
เบนโนมิล สลับกับ คาร์เบนดาซิม
โดยเน้นฉีดพ่นที่ใต้ใบให้มากที่สุด

ใบจุดดำ (Black spot)

เชื้อสาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Alternaria* sp. ,
Drechslera sp. , *Helminthosporium* sp.

อาการ มีหลายลักษณะให้เห็นบนหน้าใบ

- ด้านหน้าใบ เป็นแผลสีน้ำตาลดำขนาดเล็ก รูปร่างไม่
แน่นอน กระจายอยู่ทั่วไป

- ด้านหน้าใบเป็นจุดสีขาว หรือเหลืองอ่อน ตรงกลาง
เป็นจุดสีดำ อาการชัดเจนบนใบแก่

- ด้านหน้าใบและหลังใบเป็นจุดปุ่มสีดำ แผลยุบตัวลง
ไปจากเนื้อเยื่อปกติของพืช พบทั้งใบอ่อนและใบแก่

โรคใบจุดดำ (Black spot) *Alternaria* sp.

การแพร่ระบาด

เกิดได้ตลอดปี ยกเว้นในกล้วยไม้ลูกผสมสกุลหวายจะระบาดมากในช่วงฤดูฝนจนถึงฤดูหนาว โดยสปอร์ของเชื้อราปลิวไปกับลมหรือไปกับน้ำที่ไหลรด โดยเฉพาะการให้น้ำแบบสายยางหรือระบบสปริงเกลอร์ การแยกต้นกล้วยไม้ลำหน้าและลำหลังที่เป็นโรคไปปลูกขยายพันธุ์ทำให้เชื้อราแพร่ระบาดได้ง่าย

โรคใบจุดดำ (Black spot) *Drechslera* sp.

โรคใบจุดดำ (Black spot)

***Helminthosporium* sp.**

อาการ มีหลายลักษณะให้เห็นบนหน้าใบ

- ด้านหน้าใบ เป็นแผลสีน้ำตาลดำขนาดเล็ก รูปร่างไม่แน่นอน กระจายอยู่ทั่วไป
- ด้านหน้าใบ เป็นจุดสีขาวหรือเหลืองอ่อน ตรงกลางเป็นจุดสีดำ อาการจะเห็นชัดบนใบแก่
- ด้านหน้าใบและหลังใบ เป็นจุดมุมสีดำ พบเห็นทั้งใบอ่อนและใบแก่
- โรคเกิดได้ทั้งปี สปอร์แพร่ระบาดโดยน้ำและลม

การป้องกันกำจัด

1. ปรับสภาพโรคเรือนให้โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก
2. เก็บใบที่เป็นโรคเผาทำลายทิ้ง
3. ฉีดพ่นด้วยสารเคมี เช่น แมนโคเซป สลับกับคาร์เบนดาซิม
4. หลีกเลี่ยงการพ่นปุ๋ยในอัตราความเข้มข้นสูงขณะแดดจัด

โรคแอนแทรคโนส

เชื้อสาเหตุ เกิดจากเชื้อรา

Colletotrichum gloeosporioides (Penz) Sacc.

อาการ เกิดได้ที่ปลายใบและกลางใบ แผลจะมีสีน้ำตาลและมีวงเรียงซ้อนกันเป็นสีดำ ซึ่งนั่นก็คือสปอร์ของเชื้อรา ซึ่งพร้อมจะแพร่ระบาดต่อไปกับลม ฝน และน้ำที่รด

โรคแอนแทรคโนสเกิดได้กับกล้วยไม้ทุกชนิด โดยเฉพาะกล้วยไม้สกุลออนซีเดียมจะอ่อนแอต่อโรคนี้ขึ้น

http://orchidnet.doe.go.th/home/technic_orchid.php?c=1&d=20&id=90

ลักษณะอาการ

เกิดได้ทั้งที่ปลายใบและกลางใบของกล้วยไม้ แผลจะมีลักษณะที่สังเกตได้ชัดเจน คือ แผลมีสีน้ำตาล เป็นวงเรียงซ้อนกันหลายๆ ชั้น และจะมีกลุ่มของเชื้อราเป็นสีดำเกิดขึ้นบนวงซ้อนกันนั้น สปอร์ของเชื้อราเป็นรูปไข่ ไม่มีสี หรือสีใสและไม่มี setae

การแพร่ระบาด

เชื้อราสาเหตุจะแพร่ระบาดได้ดีในโรงเรือนที่มีความชื้นสัมพัทธ์สูง โดยเฉพาะในฤดูฝนหรือการพรางแสงในโรงเรือนไม่เหมาะสม กล้วยไม้ได้รับแสงแดดมากเกินไป ความต้องการจะทำให้เซลล์พืชอ่อนแอ เชื้อเข้าทำลายได้ง่ายยิ่งขึ้น เชื้อราปลิวไปกับลมหรือฝนหรือน้ำที่ไช้รดด้วยสายยางหรือระบบสปริงเกลอร์

การป้องกันกำจัด

1. เก็บรวบรวม ใบ เศษซากพืชที่เป็นโรคแล้วนำไปเผาทำลายเพื่อไม่ให้เชื้อสาเหตุแพร่ระบาดต่อไป
2. พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช คลอโรทาโลนิล (chlorothalonil) อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร สลับกับสารโปรคลอราท (prochloraz) อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

3. การพรางแสงกล้วยไม้ไม่เหมาะสมกับกล้วยไม้แต่ระยะการเจริญเติบโต ทำให้กล้วยไม้ได้รับแสงแดดจัดมากเกินไป จะทำให้ใบเกิดการอ่อนแอ ใบไหม้ (sunburn) โรคเข้าทำลายได้ง่าย

การป้องกันกำจัด

1. ปรับสภาพโรคเรื้อนให้โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก
2. ตัดส่วนที่เป็นโรคเผาทำลายทิ้ง
3. ฉีดพ่นด้วยสารเคมี เช่น แมนโคเซป สลับกับ คาร์เบนดาซิม หรือแคปแทน
4. กลัวยไม้ที่ได้รับแสงมากเกินไป ใบจะอ่อนแอและเป็นโรคนี้ง่าย

โรคราสีเทา

เชื้อสาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Botrytis* sp.

อาการ

กลีบดอกที่กำลังจะบานหรือบานแล้ว โดยจะมีเชื้อราสีเขียวหม่นอมน้ำตาล ขึ้นปกคลุมเป็นกระจุกหรือกระจายทั่วไป กลีบดอกจะมีการเน่าเข้าเหมือนถูกน้ำร้อนลวกในตอนเช้าที่มีอากาศเย็นชื้นหรือช่วงฤดูฝน เป็นมากกับพวกสกุลฟาแลนนอปปิซิส

การป้องกันกำจัด

1. ปรับสภาพโรคเรื้อนให้โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก
2. ตัดดอกที่เป็นโรคเผาทำลายทิ้ง
3. ฉีดพ่นด้วยสารเคมี เช่น เบนโนมิล

โรคราดำ

เชื้อสาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Cladosporium* sp.

อาการ

เชื้อราสีดำขึ้นปกคลุมที่ใบ ลำต้น กาบใบ ก้านช่อดอก จะระบาดพร้อมกับการระบาดของเพลี้ยอ่อน เพราะจะอาศัยอาหารจากน้ำหวานซึ่งเป็นของเสียที่เพลี้ยอ่อนขับถ่ายออกมา ราตัวนี้ไม่ได้งอกเข้าไปทำลายเซลล์ของพืชแต่จะปกคลุมพืชทำให้ไม่สามารถสังเคราะห์แสงได้

การป้องกันกำจัด

1. ปรับสภาพโรคเรื้อนให้โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก
2. ฉีดพ่นสารป้องกันกำจัดแมลง เช่น คาร์บาริล เมทโทมิล
3. ฉีดพ่นด้วยสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น แมนโคเซป สลับกับ คาร์เบนดาซิม

โรคดอกจุดสีสนิม

Curvularia eragrostidis

โรคจุดสนิม / โรคดอกสนิม

เป็นมากกับกล้วยไม้สกุลหวาย

- จุดเล็กๆสีน้ำตาลบนกลีบดอกกล้วยไม้ และจะค่อยๆ กลมโตขึ้นเป็นสีสนิม
- ระบาดเร็วมากในฤดูฝนและช่วงที่น้ำค้างลงจัด

การแพร่ระบาด ในฤดูฝน

การป้องกันกำจัด

- เผาทำลายดอก ช่อดอก
- ฉ่นเชื้อในน้ำโดยใช้คลอรีน
- ลดการใช้ปุ๋ยไนโตรเจน เพิ่มโปแตสเซียม

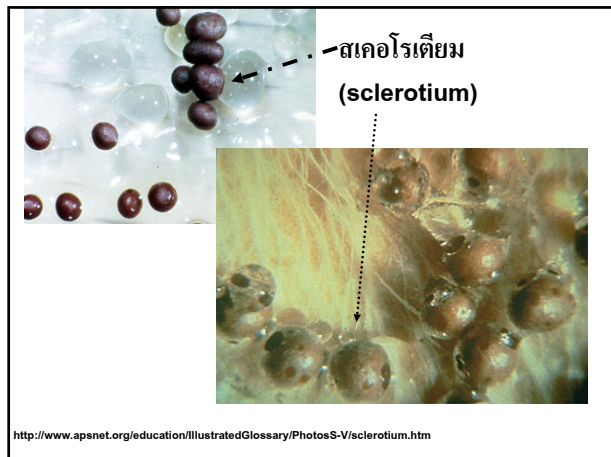
โรคเน่าแห้ง เชื้อรา *Sclerotium rolfsii*

การป้องกันกำจัด

1. เผาทำลาย
2. ไม่ควรใช้เบนโนมิล ติดต่อกันเป็นเวลานาน

<http://www.apsnet.org/education/illustratedGlossary/PhotosS-V/sclerotium.htm>

การป้องกันกำจัด

- เผาทำลายต้นที่เป็นโรค
- ไม่ควรใช้สารเบนโนมิล ติดต่อกันนาน

เชื้อแบคทีเรียสาเหตุ

โรคกล้วยไม้

โรคน้ำเละ (Soft Rot) เชื้อแบคทีเรีย *Erwinia* sp.

อาการ

- พบอาการได้ทุกส่วนของกล้วยไม้ เช่น โคนต้น ลำลูกกล้วย ใบ ยอดอ่อน
- เริ่มแรกจะเป็นจุดน้ำน้ำเล็กน้อยก่อน แล้วจะลุกลามเป็นแผลขนาดใหญ่สีน้ำตาล และยุบตัวลง เมื่อดมส่วนที่เป็นโรคมักจะพบว่ามียกกลิ่นเหม็นเฉพาะตัว

- ระบาดรุนแรงมากในสภาพอากาศร้อนและความชื้นสูง เชื้อจะระบาดไปกับน้ำโดยเข้าทำลายพืชทางช่องเปิดธรรมชาติและบาดแผล

การป้องกันกำจัด

1. ปรับสภาพโรครื้อนให้โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก
2. ตัดแยกส่วนที่เป็นโรคเผาทำลายทิ้ง
3. หาวีสดูป้องกันลูกไม้หรือไม้ปลูกใหม่ ไม้ให้ถูกฝน กระแทกเพราะใบจะชำรุดซึ่งทำให้เชื้อเข้าทำลายได้ง่าย
4. หลีกเลี่ยงการพ่นปุ๋ยที่มีความเข้มข้นของไนโตรเจนสูง

5. ฉีดพ่นด้วยสารปฏิชีวนะที่มีส่วนผสมของ

สเตรปโตมัยซินอยู่ เช่น

แอกกรีมัยซิน หรือแอกกรีสเตรป ในอัตรา 10-20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

แต่ต้องระวังอย่าฉีดพ่นบ่อย เพราะใบกล้วยไม้จะเป็นสีเหลือง ชิดขาว ซึ่งจะเห็นชัดในไม้ประเภทแวนด้า แอสโคเซนด้า

<http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=p-path47&group=4>

โรคเน่าและ
Pseudomonas gladioli
หรือ
Ralstonia gladioli

Pseudomonas spp.

<http://www.biltek.tubitak.gov.tr/bilgipaket/canilar/monera/pseudomonad.htm>

การป้องกันกำจัด

1. เผาทำลายต้น / เครื่องปลูกที่เป็นโรค
2. งดการให้น้ำช่วงที่พบโรคระบาด
3. ไม้ให้น้ำและกินไป
4. ไม้ปลูกหนาแน่นเกินไป
5. ระวังอย่าให้เกิดแผล

เชื้อไวรัสสาเหตุ โรคกล้วยไม้

โรคยอดบิตของหวาย

เชื้อไวรัส

1. Cymbidium Mosaic Virus
2. Odontoglossum Ring-spot Virus (ORSV) หรือ (Tobacco Mosaic Virus Orchid Strain, TMV-O)
3. Cymbidium Ringspot Tombus Virus
Orchid Fleck Rhabdovirus

อาการ

-มีหลายลักษณะแตกต่างกันไปตามชนิดของเชื้อไวรัสและชนิดของกล้วยไม้ บางทีเชื้อก็แฝงอยู่ในกล้วยไม้โดยไม่แสดงอาการออกมาให้เห็นก็ได้

-อาการที่พบเห็นบ่อยๆ ได้แก่

1. ใบด่าง ตามแนวยาวของใบโดยมีสีเขียวอ่อนสลับสีเขียวเข้ม

2. ยอดบิต ช่วงข้อจะถี่สั้น การเจริญเติบโตน้อยลง แคระแกน

3. ช่อดอกสั้น กลีบดอกบิด มีเนื้อหนาแข็งกระด้าง ซึ่งบางครั้งจะมีสีซีดที่โคนกลีบดอก หรือมีลักษณะดอกต่าง และดอกมีขนาดเล็กลง

แพร่ระบาดโดยมนุษย์เป็นส่วนใหญ่โดยติดไปกับ มีดกรรไกร

การป้องกันกำจัด

1. ปรับสภาพโรคเรือนให้โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก
2. แยกต้นที่เป็นไปเผาทำลายทั้งต้น
3. ยานำต้นที่เป็นไวรัสไปทำการขยาดพันธุ์โดยเด็ดขาด
4. ทำความสะอาดเครื่องมือเครื่องใช้ทุกครั้งที่มีการตัดแยกหน่อหรือดอก โดยจุ่มในแอลกอฮอล์แล้วล้างไฟ
5. บำรุงกล้วยไม้ให้แข็งแรงอยู่เสมอ

Cymbidium mosaic virus and
Odontoglossum ringspot virus

ELISA Test Kit

โรคยอดบิดของหวาย

โรคยอดบิดของหวาย

ตะไคร่น้ำ

สาเหตุ

- ปลุกแน่น แสงแดดส่องไม่ถึง
- เครื่องปลูกอมความชื้นมาก ระบายอากาศไม่ดี
- กาบมะพร้าวหนาหลายชั้น
- น้ำรดไม่สะอาด

ตะไคร่น้ำ

การป้องกันกำจัด

- อย่าปลูกกล้วยไม้แน่นเกินไป

สารเคมี

- ไพซาน
- ไดยูรอน

ความผิดปกติเนื่องจากสารเคมี

อาการกลีบดอกไหม้เนื่องจากฉีดพ่นคลอโรเจนตอนแดดจัด

อาการช่อดอกสั้น ช่อถี่ ดอกเสียทรง
เนื่องจากฉีด เอพรอน ถีและเข้มข้น

อาการเหลืองไหม้ เนื่องจากถูกกรรมม็อกโซน

อาการใบต่างเหลือง เนื่องจากฉีดพ่นสารเคมี

อาการกลีบดอกขาว

เนื่องจากใช้สารจับใบมากเกินไปในฤดูหนาว

อาการใบไหม้ที่เกิดจากการได้รับแสงแดดมากเกินไป เรียกว่า
Sun Burn หรือ Sun Scald

